

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **I. S.**, zastoupeného Mgr. Ondřejem Adametzem, advokátem se sídlem Pekařská 12, 602 00 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 29. 6. 2005, č. j. OAM-390/LE-PA04-PA04-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2005, č. j. 56 Az 97/2005-23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta Mgr. Ondřeje Adametze **s e u r č u j e** částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2005 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou, tu však Krajský soud v Brně zamítl svým rozsudkem ze dne 30. 9. 2005.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce včas kasační stížnost. Citoval zde některá ustanovení správního řádu, která žalovaný podle jeho názoru porušil; obecně uvedl také to, že byl porušen § 16, § 12 a § 91 zákona o azylu, neboť žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu, resp. pro vztažení překážky vycestování. Krajský soud měl pro tyto vady a nesprávné právní závěry zrušit napadené rozhodnutí správního orgánu; protože tak neučinil, mělo by být zrušeno jeho vlastní rozhodnutí a věc by mu měla být vrácena k dalšímu řízení. Žalobce v kasační stížnosti požádal též o ustanovení zástupce.

Usnesením ze dne 24. 10. 2005 ustanovil krajský soud žalobci jako zástupce v řízení o kasační stížnosti advokáta Mgr. Ondřeje Adametze; usnesením ze dne 12. 1. 2006 pak žalobce prostřednictvím jeho advokáta vyzval k doplnění kasační stížnosti tak, aby bylo zřejmé, z jakých důvodů žalobce napadá rozhodnutí krajského soudu:

podaná kasační stížnost totiž jakékoli důvody postrádá. Žalobce na výzvu reagoval podáním ze dne 20. 2. 2006; uvedl zde, že důvodem kasační stížnosti je ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního. Krajský soud nesprávně posoudil právní otázku: u žalobce totiž nebyly naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Krajský soud se s touto otázkou nevypořádal správně, když se ztotožnil s rozhodnutím správního orgánu.

Kasační stížnost není přípustná.

Co se týče poukazu na ustanovení správního řádu, která žalovaný údajně porušil, nelze jej považovat za řádně uplatněný důvod kasační stížnosti, jak jej vymezuje ustanovení § 103 odst. 1 soudního řádu správního; totéž platí i pro obecný odkaz na ustanovení § 16, § 12 a § 91 zákona o azylu. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou přitom jen obecnými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Pouhá paragrafová či slovní citace některého zákonného ustanovení - v případě žalobce ustanovení správního řádu, zákona o azylu a soudního řádu správního - tak jako stížní bod neobstojí. Žalobce sice uvedl v kasační stížnosti ustanovení totožná s těmi, která byla obsažena již v žalobě, ovšem nenabídl soudu žádné konkrétní námítky proti postupu správního orgánu nebo proti jeho právním závěrům, kterými by se soud mohl zabývat. Takto nekvalifikované tvrzení není stížním bodem, jak jej má na mysli § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž tzv. jiným důvodem podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost, která je založená výlučně na takových tvrzeních, je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Vady, jimiž trpěla kasační stížnost podaná samotným žalobcem, nenapravit ani jeho ustanovený zástupce: k výzvě soudu pouze citoval znění ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a zopakoval, že v případě žalobce nebyly splněny podmínky ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Žádné právní argumenty k tomuto tvrzení však nesnesl, ač právě to od něj – jakožto od osoby právně vzdělané – soud očekával. Nejsou-li formulace typu „krajský soud nesprávně posoudil právní otázku“ či „krajský soud pochybil, pokud se ztotožnil se závěry správního orgánu“ doplněny konkrétními argumenty, které vyvracejí žalobcem zpochybňované právní závěry, nelze je vůbec pokládat za důvody ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s.: nedávají totiž ani nejmenší představu o tom, co přesně by měl soud v kasačním řízení přezkoumat. Soud sám přitom nemůže – a to ani v žalobním řízení, ani v řízení kasačním – za žalobce dovozovat a domýšlet důvody a argumenty, které on sám nevyslovil.

Jelikož je tedy kasační stížnost nepřipustná, Nejvyšší správní soud ji odmítl [§ 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Zástupci, který byl žalobci ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal žalobcovu zástupci v souladu se sazbou

mimosmluvní odměny 2000 Kč za dva úkony právní služby a 150 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy zástupci náleží 2150 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2006

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu